

ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
ปีการศึกษา 2559

Basketball Skills of Mathayom Suksa 4 Students in Ubon Thani
Educational Service Area in the Academic Year 2015

บัณฑิต หาญธงชัย¹

Bandit Hanthongchai¹

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2559

Email : dr.bandit98@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาทักษะ สร้างระดับทักษะและเปรียบเทียบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างอำเภอในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 450 คน เป็นชาย 150 คน เป็นหญิง 300 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล 4 รายการ คือ แบบทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระแทกเป้า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก แบบทดสอบทักษะการยิงประตูเร็วและแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบอลลิงประตูด้านซ้ายและขวา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนที่ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ในการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระแทกเป้า เท่ากับ 56.08 และ 8.60 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก เท่ากับ 21.35 และ 3.43 คะแนน ทักษะการยิงประตูเร็ว เท่ากับ 5.99 และ 3.00 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบอลลิงประตูด้านซ้ายและขวา เท่ากับ 5.18 และ 2.13 คะแนน และทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ในการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระแทกเป้า เท่ากับ 49.16 และ 8.77 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก เท่ากับ 18.48 และ 3.31 คะแนน ทักษะ

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

¹ Udon Thani Rajabhat University

* ได้รับบทความ: 30 มกราคม 2562; แก้ไขบทความ: 15 เมษายน 2562; ตอรับการตีพิมพ์: 20 เมษายน 2562

Received: January 30, 2019; Revised: April 15, 2019; Accepted: April 20, 2019

การยิงประตูเร็ว เท่ากับ 4.60 และ 2.41 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวา เท่ากับ 4.16 และ 1.95 คะแนน 2) ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายและหญิง ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 55-62 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 46-54 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 38-45 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา 3) ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระหว่างอำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : 1. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2. เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี

ABSTRACT

This study aimed to investigate develop, and compare basketball skills test of Mathayom Suksa 4 students in Ubon Thani Educational Service Area in the academic year 2015. The subjects comprised 450 Mathayom Suksa 4 students with 150 males and 300 female. The instrument for collecting data were basketball skills test including goal passing skill, speed shooting skill, and dribble for left and right shooting skill. Then data were analyzed and presented by mean, standard deviation, T-score, one – way analysis of variance and Scheffe’s test.

The result revealed that: (1)Mean and standard deviation of male basketball skills test on goal passing skill were 56.08 and 8.60, on dribble skill were 21.35 and 3.43, on speed shooting skill were 5.99 and 3.00 dribble for left and right shooting skill were 5.18 and 2.13 whereas mean and 8.77, on dribble skill were 18.48 and 3.31, on speed shooting skill were 4.60 and 2.41, dribble for left and right shooting skill were 4.16 and 1.95 (2) When considered with T-score, it was found that male and female basketball skills at a very high level was more than T-score of 63, a high level was T-score of 55 – 62, a moderate level was T-score of 46-54, a low level was T-score of 38-45, and a very low level was lower than T-score of 37 (3)The comparison of male and female students’ basketball skills between districts in Udonthani Educational Service Area, significant difference at .05 level.

Keywords : 1. Basketball Skills of Mathayom Suksa 4 Students 2. Ubon Thani Education Service Area

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

บาสเกตบอลเป็นกีฬาชนิดหนึ่งในกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีองค์ประกอบในการพัฒนา และส่งเสริมให้ประชากรได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจในมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง จิตใจที่พร้อมไปด้วยคุณธรรมจริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ยึดมั่นในความสามัคคี มีระเบียบวินัยประพฤติ

ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์สภาวะของสังคมได้เป็นอย่างดี สาโรช คุณิพงษ์ (2544 : คำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับเฉลียว พิมพันธุ์ (2529 : 1) ที่กล่าวว่า กีฬาบาสเกตบอลเป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่งที่สามารถพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การเล่นบาสเกตบอลยังทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน นอกจากนี้ลักษณะของกีฬาบาสเกตบอลยังเป็นสังคมย่อยๆ ที่มีผู้เล่น ซึ่งต้องดำเนินไปตามขอบเขตของกฎ กติกา เป็นไปตามระเบียบที่ดี รวมทั้งทำให้ผู้เล่นมีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ ทรหด อุตุน ระเบียบวินัย ต่างๆ ในร่างกายได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ฉัฐรส บัญชาชาญชัย (2540 : 2) กล่าวว่า การเรียนการสอนรายวิชาบาสเกตบอลนั้น จะเน้นทักษะเบื้องต้นเป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลซึ่งได้แก่ การรับ - ส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตูบาสเกตบอล ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะพื้นฐานที่ดีพอสมควร และนำทักษะพื้นฐานไปใช้ผสมผสานในการเล่นเป็นทีมต่อไป ผู้สอนต้องพยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนเพื่อพัฒนา นักเรียนให้สามารถเล่นบาสเกตบอลได้ และมีบรรยากาศที่สนุกสนานด้วย ตลอดจนการวัดผลเพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ การวัดผลในการเรียนการสอนพลศึกษา จะวัดด้านความรู้ ได้แก่ กติกา มารยาทในการเล่นกีฬา วัดด้านความสามารถ ได้แก่ สมรรถภาพร่างกาย และทักษะกีฬาในการวัดทักษะกีฬานั้น แบบทดสอบที่ใช้จะต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับผู้เข้ารับการทดสอบ ในการวัดผลการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลนั้นผู้สอนจะต้องมีการทดสอบทักษะความถูกต้องจากการปฏิบัติของนักเรียนแต่ละคนโดยมีแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลเป็นเกณฑ์ในการตัดสินผลการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับประโยค สุทธิสง่า (2541 : 3) กล่าวว่า โปรแกรมการวัดผลทางพลศึกษาเปรียบเสมือนเข็มทิศและแผนที่ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเดินทาง การวัดผลทางพลศึกษานอกจากจะทำให้ผู้สอนทราบถึงสิ่งที่ต้องการจะวัดแล้ว สิ่งจำเป็นที่ควรทราบอีกอย่างหนึ่ง คือ การวัดความสามารถ (Performance test) การวัดวิธีนี้ ผู้รับการทดสอบจะต้องลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่ผู้ทดสอบต้องการทราบ เพื่อที่จะดูความสามารถและการวัดความสามารถมีคะแนนมากกว่าการวัดผลทางด้านอื่นในวิชาพลศึกษา เช่น การวัดผลทักษะกีฬาหากต้องการทราบว่าผู้เรียนคนใดมีทักษะทางกีฬาใดก็ให้เขาได้ปฏิบัติในกีฬานั้น ๆ ซึ่ง วิริยา บุญชัย (2529 : 257) กล่าวว่า ครูพลศึกษาหรือนักพลศึกษาสามารถทราบสภาพ ความสามารถ หรือข้อบกพร่องของนักเรียนได้ โดยการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ดังนั้นการวัดผลและการประเมินผลจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ ซึ่งข้อมูลหรือผลที่ได้จากการทดสอบสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายประการ เช่น เพื่อการจัดตำแหน่งการวินิจฉัยว่าเด็กเก่งหรือไม่เก่งในวิชาเรียน การเปรียบเทียบระหว่างเด็กแต่ละคนหรือแต่ละห้องเรียน การพยากรณ์ว่าเด็กควรจะเรียนอะไรจึงจะสำเร็จ และเพื่อการประเมินค่าการเรียนการสอนของครูและนักเรียน (ผาณิต บิลมาศ, 2530 : 24)

บาสเกตบอลเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนซึ่งโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี มีการจัดการเรียนการสอนอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 เป็นส่วนใหญ่ เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี มี 20 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอกุดจับ อำเภอหนองหาน อำเภอหนองแสง อำเภอหนองวัววอ อำเภอกุมภวาปี อำเภอเพ็ญ อำเภอโนนสะอาด อำเภอบ้านผือ อำเภอไชยวาน อำเภอทุ่งฝน อำเภอสร้างคอม อำเภอศรีธาตุ อำเภอบ้านดุง อำเภอวังสามหมอ อำเภอน้ำโสม อำเภอวิบูลย์รักษ์ อำเภอนายูง อำเภอกู่แก้ว อำเภอประจักษ์ศิลปาคม มีโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ที่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

บาสเกตบอลอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 10 โรงเรียน ในแต่ละโรงเรียนมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพความพร้อมของแต่ละโรงเรียนและการทดสอบทักษะบาสเกตบอลของแต่ละโรงเรียนก็ใช้แบบทดสอบที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทราบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนและสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินทักษะของนักเรียนและเปรียบเทียบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนระหว่างอำเภอในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเพื่อเป็นแนวทางในการประเมินทักษะบาสเกตบอลและพัฒนาทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนให้สูงขึ้นและเป็นประโยชน์ในการศึกษาสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อทราบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559

2.2 เพื่อสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559

2.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างอำเภอในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายระหว่างอำเภอแตกต่างกัน

3.2 ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงระหว่างอำเภอแตกต่างกัน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ได้ทราบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559

4.2 ได้สร้างระดับทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559

4.3 ได้ทราบผลการเปรียบเทียบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย-หญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างอำเภอในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559

5. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษา

อุดรธานี ปีการศึกษา 2559 ซึ่งกำลังศึกษาวิชา บาสเกตบอล 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีประชากรทั้งหมดจำนวน 1,813 คน เป็นชาย 641 คน เป็นหญิง 1,172 คน ซึ่งในเขตพื้นที่การศึกษา อุดรธานี มีโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาบาสเกตบอลอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 10 โรงเรียน ประกอบด้วย อำเภอเมือง ได้แก่ โรงเรียนอุดรพิชัยรัชภัฏพิทยาคม โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล อำเภอบ้านผือ ได้แก่ โรงเรียนอุดมพัฒนาการอุดรธานี โรงเรียนภูพระบาทวิทยา อำเภอกุมภวาปี ได้แก่ โรงเรียนกุมภวาปีพิทยาสรรค์ โรงเรียนห้วยเกิ้ง อำเภอหนองหาน ได้แก่ โรงเรียนบ้านเชียง โรงเรียนหนองหานวิทยา อำเภอเพ็ญ ได้แก่ โรงเรียนเพ็ญพิทยาคม โรงเรียนสุ่มเส้าพิทยาคาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559 จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 30) ที่ประชากร 1,800 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 317 คน แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 450 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทั้งหมด 4 รายการ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้าเร็ว แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก แบบทดสอบทักษะยิงประตูเร็ว แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนที่วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

6. ผลการวิจัย

6.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า มีค่าเท่ากับ 56.08 และ 8.60 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ 21.35 และ 3.43 คะแนน ทักษะการยิงประตูเร็ว มีค่าเท่ากับ 5.99 และ 3.00 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวามีค่าเท่ากับ 5.18 และ 2.13 คะแนน ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า มีค่าเท่ากับ 49.16 และ 8.77 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ 18.48 และ 3.31 คะแนน ทักษะการยิงประตูเร็ว มีค่าเท่ากับ 4.60 และ 2.41 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวา มีค่าเท่ากับ 4.16 และ 1.95 คะแนน ตามลำดับ

6.2 ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นดังนี้

6.2.1 ทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้าของนักเรียนชาย ระดับสูงมากตรงกับคะแนนดิบที่ 69 คะแนนขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนดิบที่ 61-68 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 55-62 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 51-60 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 46-54 ระดับต่ำตรงกับคะแนนเดิมที่ 42-50 คะแนน หรือตรงกับคะแนนที่ 38-45 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 41 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา และทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้าของ

56-65 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนดิบที่ 3-5 คะแนนหรือตรงกับคะแนนที่ 45-55 ระดับต่ำตรงกับคะแนนดิบที่ 1-2 คะแนนหรือตรงกับคะแนนที่ 35-44 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนดิบที่ 0 คะแนนลงมาหรือตรงกับคะแนนที่ 34 ลงมา

6.2.5 ทักษะवासเกตบอลของนักเรียนชาย ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 55-62 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 45-54 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 38-45 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา และทักษะवासเกตบอลของนักเรียนหญิง ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 55-62 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 46-54 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 38-45 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา

6.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเลขคณิตทักษะवासเกตบอลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำแนกตามอำเภอ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เป็นดังนี้ (1) ทักษะการส่งลูกवासเกตบอลกระทบเป้าของนักเรียนชายระหว่างอำเภอไม่แตกต่างกัน ทักษะการเลี้ยงลูกवासเกตบอลซิกแซก ทักษะการยิงประตูเร็ว ทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวา และทักษะवासเกตบอลของนักเรียนชายระหว่างอำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการส่งลูกवासเกตบอลกระทบเป้า ทักษะการเลี้ยงลูกवासเกตบอลซิกแซก ทักษะการยิงประตูเร็ว ทักษะการเลี้ยงลูกवासเกตบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวา และทักษะवासเกตบอลของนักเรียนหญิงระหว่างอำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.4 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตเป็นรายคู่ เป็นดังนี้

6.4.1 ทักษะการส่งลูกवासเกตบอลกระทบเป้าของนักเรียนหญิงในอำเภอหนองหาน แตกต่างกับนักเรียนหญิงทั้ง 4 อำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

6.4.2 ทักษะการเลี้ยงลูกवासเกตบอลซิกแซกของนักเรียนชายในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอหนองหานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน และทักษะการเลี้ยงลูกवासเกตบอลซิกแซกของนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

6.4.3 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนชายในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอบ้านผือและนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนชายในอำเภอกุมภวาปี มีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน มีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอเพ็ญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน และทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือและอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือ มีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอกุมภวาปี และอำเภอเพ็ญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

6.4.4 ทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวาของนักเรียนชายในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

และทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวาของนักเรียนในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือและนักเรียนหญิงในอำเภอหนองหานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

6.4.5 ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายในอำเภอเมืองแตกต่างกับอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายในอำเภอหนองหานแตกต่างกับอำเภอเพ็ญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน และทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือ แตกต่างกับอำเภอเพ็ญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาทักษะสร้างระดับทักษะและเปรียบเทียบทักษะกีฬาบาสเกตบอลระหว่างอำเภอของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2559 ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 รายการ คือ แบบทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก แบบทดสอบทักษะการยิงประตูเร็ว แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวา ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกของนักเรียนชายในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนชายในอำเภอเมือง มีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอบ้านผือและนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนชายในอำเภอกุมภวาปี มีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนชายในอำเภอหนองหาน มีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอเพ็ญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวาของนักเรียนชายในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนชายในอำเภอหนองหานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายในอำเภอหนองหานแตกต่างกับอำเภอเพ็ญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้าของนักเรียนหญิงในอำเภอหนองหาน แตกต่างกับนักเรียนหญิงทั้ง 4 อำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกของนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือและอำเภอหนองหาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการยิงประตูเร็วของนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือ แตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอกุมภวาปี และอำเภอเพ็ญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้ายและขวาของนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผือและนักเรียนหญิงในอำเภอหนองหานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองมีความแตกต่างกับนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านผืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงในอำเภอบ้านฝื่อแตกต่างกับอำเภอเพ็ญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

จากการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระหว่างอำเภอมีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในอำเภอเมืองและอำเภอเพ็ญต่ำกว่านักเรียนในอำเภอหนองหานและอำเภอบ้านฝื่อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอล ในแต่ละอำเภอมีความพร้อมที่แตกต่างกัน โรงเรียนในอำเภอเมืองและอำเภอเพ็ญมีจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากอาจเป็นเหตุให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถดูแลการเรียนการสอนได้อย่างทั่วถึง แม้ว่าโรงเรียนในอำเภอเมืองจะมีวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมมากกว่าโรงเรียนในอำเภออื่น ๆ แต่ก็มีปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการใช้สถานที่คือ มีการใช้สนามบาสเกตบอลร่วมกับวอลเลย์บอล ตะกร้อและแบดมินตัน จึงทำให้มีการฝึกทักษะบาสเกตบอลนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนของนักเรียนไม่สามารถทำได้เท่าที่ควร ประกอบกับนักเรียนในอำเภอเมืองมีสิ่งจูงใจจากความเจริญ เช่น ห้างสรรพสินค้า สถานบันเทิง หรือความสนใจในด้านวิชาการอื่น ๆ มากกว่า ทำให้นักเรียนขาดความสนใจที่จะทบทวนการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลหรืออาจเป็นเพราะโรงเรียนในอำเภอเมืองและอำเภอเพ็ญมีการสนับสนุนกีฬาชนิดอื่นมากกว่าแตกต่างกับโรงเรียนในอำเภอหนองหานที่มีการสนับสนุนกีฬาบาสเกตบอลอย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในอำเภอเมืองและนักเรียนในอำเภอเพ็ญต่ำกว่านักเรียนในอำเภอหนองหาน และนักเรียนในอำเภอบ้านฝื่อ ดังที่ อรุณ วรทอง(2523 : 47) กล่าวว่า ความสามารถทางทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันอาจเป็นเพราะสาเหตุหลายประการ เช่น การจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก กิจกรรมเสริมหลักสูตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ครูผู้สอนแต่ละโรงเรียน ควรใช้แบบทดสอบและเกณฑ์ระดับทักษะบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้เป็นข้อมูลในการประเมินทักษะบาสเกตบอลเพื่อจะได้ทราบความสามารถของผู้เรียน

8.2 ครูควรนำผลวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาบาสเกตบอลเพื่อให้นักเรียนมีทักษะบาสเกตบอลที่สูงขึ้น

8.3 ควรศึกษาระดับทักษะบาสเกตบอลและสร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในระดับต่าง ๆ

8.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะบาสเกตบอลระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

9. เอกสารอ้างอิง

ฉัฐรส บัญชาชาญชัย. (2540). การสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะนักกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญาบัตรการศึกษามหาบัณฑิต(พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เฉลี๋ย พิมพันธ์. (2529). **บาสเกตบอล**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สุวีวิทยาสาสน์.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). **แบบทดสอบมาตรฐานทักษะฟุตบอล**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). **การวัดทักษะกีฬา**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิริยา บุญชัย. (2529). **การทดสอบและวัดผลทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สาโรช คุณิพงษ์. (2544). **ตำราบาสเกตบอลมหัศจรรย์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.
- อรุณ วรทอง. (2523). **เกณฑ์ปกติความสามารถทางทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยคามอนุเคราะห์อย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์มงคล แผงสาเคน รองศาสตราจารย์ศิริศักดิ์ จันญาไชย รองศาสตราจารย์สุรชา อมรพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสิทธิ์ มานะศรีสุริยันต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สัมฤทธิ์ สุพรรณฝ้าย กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัยฉบับนี้ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้

ขอน้อมรำลึกพระคุณคุณพ่อบุญ หาญธงชัย คุณแม่บุตดี หาญธงชัย คุณคำปุ่น หาญธงชัย ภรรยา นายบดินทร์ หาญธงชัย บุตรชาย นางปวีณ์ หาญธงชัย บุตรสาว ครู อาจารย์ เพื่อน ครู อาจารย์ ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนช่วยกำลังใจโดยตลอด ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้